

N.F.S. Grundtvig "Luthers Minde"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.17, juni 2021

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1840 (SJ: 683)

Andre udgaver

VU *Værker i Udvalg* 10

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 2, nr. 127

Teksten er etableret af Else Riisager

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Else Riisager, redigeret af Vibeke A. Pedersen og Krista Stinne Greve Rasmussen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning dr.theol. Carsten Breengaard

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:689]

Luthers Minde.

Mel. Vaag op og slaae paa dine Strænge.

- ¹ |VU:77|GSV:363 Opløft din Røst, du gamle Kvinde,
Som ei forstumme skal paa Jord,
Saalænge varme Floder rinde
Fra Hjertets Kildevæld i Nord,
Saalænge der i Danevang
Er Klokke-Lyd og Kirke-Sang!
- ² |VU:78 Opløft din Røst ved *Luthers Minde*,
Og syng det ud med Tone sød:
Lyksalig var den Ægte-Kvinde,
Hos hvem han fandt sit Moder-Skiød!
|GSV:364 Lyksaligt var det Moder-Bryst,
Hans Læber diede med Lyst!

- 3 Syng sødt om ham med Læber røde!
Han en Guds Engel var paa Jord,
Han aldrig knuste Hjerter bløde,
Skiøndt der var Torden med hans Ord,
Den svage Gnist af Haab til Gud
Han pusted op, ei slukde ud!
- 4 For Hjertets *Krav* og *Kvindens Ære*
Han kæmped djærvt med Aandens Sværd,
Henveirede den mørke Lære,
At Kvinden *ei* var Manden værd,
Skiøndt under Hjerte bar i Løn
Maria Guds eenbaarne Søn!
- 5 Han raabde ud Guds Ord det rene:
Det ei er godt (som skrevet staaer)
|[A:690]At Manden er paa Jord alene,
Thi Eenlighed gjør bange Kaar;
Lad Mand og Kvinde sammen boe,
Om Glæden og om Sorgen To!
- 6 For Hjertets Sprog paa *Modersmaalet*
Han kæmped og med Løvemod,
Var Livet end fra Ordet stjaalet,
Vi fik dog ved hans Seier Bod;
Guds Ord er paa vort *Modersmaal*
Guld-Æbler ligt i Sølv-Skaal.
- 7 Guds Ord, han sagde, klarer Sagen,
Som skrevet staaer i Herrens Bog:
Apostlerne paa Pindse-Dagen,
|VU:79De talde Alles Hjertesprog,
|GSV:365Saa hver en Mand paa Sit fornam,
At Herren talde høit til ham.
- 8 Lyksalig, hvo Guds-Ordet hører,
(Saa vidned Luther, Herrens Præst)
Naar det til Tro hans Hjerte rører!
Høisalig, hvo det giemmer bedst,
Og tager kvindeligt i Favn
Guds Helligaand i Jesu Navn!
- 9 Saa raabde ud han Sandheds Tale,
Besang sin Frelsers Daad og Dyd,
Og sjunger nu i Himmel-Sale

En Lovsang ny med Hjertens-Fryd
For alle dem i Tusindviis,
Som fulgde ham til Paradis.

10 **[A:691]**Lad derfor høit og sødt det tone:

Lyksalig hun, som fødte ham,
Der beiled ret til Livets Krone,
Og ændsed aldrig Korsets Skam,
Og bærer nu, som Naadeløn,
I Lysets Hjem Guld-Krone skøn!

11 Kun Herren over Himlens Hære
Var *Luthers* Skjold og faste Borg,
Han redded kun sin Moders Ære,
Han slukked kun sin Moders Sorg
Med hvad han tog af *Jesu* Mund:
Et Livets Ord i Dødens Stund!

12 Den Herre, som os allesammen
Har købt fra Døden med sit Blod,
Til *Luthers* Priis har lagt sit Amen,
Ham kaldt sin Tjener tro og god,
Og bænker naadig ved sit Bord
Hver Giæst, som gaaer i *Luthers* Spor!

N.F.S. Grundtvig.
